



جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره چاپ ۱۸۷۱

شماره ثبت ۷۳۴

دوره هفتم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۸۶/۵/۲۹

یک فوریتی

طرح الحاق یک تبصره به قانون ممنوعیت تصدی

بیش از یک شغل مصوب ۱۳۷۳

یک فوریت این طرح در جلسه علنی ۱۳۸۶/۵/۲۸ به تصویب رسید.

کمیسیونهای ارجاعی

اجتماعی
اصلی:

قضائی و حقوقی
فرعی:

اداره کل قوانین

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

به منظور حیانت از قانون اساسی و اجراء کامل اصل (۱۴۱) قانون

اساسی و رفع تبعیضات نازوا موضوع بند (۹) اصل سوم این قانون و نیز حفظ استقلال قوا و برطرف شدن شبهات ناشی از تفسیر شخصی مغایر با روح حاکم بر اصل (۱۴۱) قانون اساسی و به ویژه لزوم حفظ شأن و جایگاه شورای نگهبان قانون اساسی و ضرورت حضور فعال و مؤثر اعضاء شورای نگهبان در این نهاد و اهتمام آنان جهت پرداختن به امور جاریه شورای نگهبان طرح دوفوریتی ذیل تقدیم می گردد:

اعلمی - حسن سبحانی - حمیدی - رودکی - ابوظالب - تابش - قمی -
امیدواررضائی - اسماعیل زاده - شجاعپوریان - گرامی مقدم - زنگنه -
صادق زاده - پیر مؤذن - افروغ - انوشیروان محسنی - فتاحی - چهارزاده -
حسینی دولت آبادی - مدنی - فروزش - رجائی - کامران - جلودارزاده -
مصباحی مقدم - خوش چهره - قدرت الله علیخانی - سیدسبحان حسینی -
آفریده - نصیری - محمد علیخانی - ربانی - محبوب - امیری - دانش منفرد -
امیر حسنجانی - معلمی پور - حسنی نائین - سادات موسوی - احمد احمدی -

شایق - یاورى - آشورى - مرونى - دوست محمدى - آرىن منش - اللهيارى -
بیات - هدايت خواه - حیدرپور - سودانى - حیدرى ننگرود

طرح الحاق یک تبصره به قانون ممنوعیت تصدی

بیش از یک شغل مصوب ۱۳۷۳

ماده واحده - متن زیر به عنوان یک تبصره به ماده واحده قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل مصوب ۱۳۷۳/۱۰/۱۱ به شرح زیر الحاق می شود:

« عضویت کلیه اشخاص شاغل در هر یک از قوای سه گانه و مؤسسات و سازمانهای تابعه آنها و شرکتهای و مؤسسات دولتی یا وابسته به دولت که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام بوده و به هر مقدار از بودجه کل کشور استفاده می نمایند، در شورای نگهبان به عنوان حقوقدان ممنوع است و این ممنوعیت مشمول اعضای کنونی شورای نگهبان که قبل از این قانون انتخاب شده اند نیز می شود و چنانچه ظرف یک ماه پس از تصویب این قانون استعفاء ندهند از عضویت در شورای نگهبان مستعفی شناخته می شوند.»

سوابق

اصول سوم و یکصد و چهارم و یکم قانون اساسی

اصل ۳- دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است برای تیل به اهداف مذکور در اصل دوم. همه امکانات خود را برای امور زیر به کار برد:

۱- ایجاد محیط مساعد برای رشد فضایل اخلاقی بر اساس ایمان و تقوی و مبارزه با کلیه مظاهر فساد و تباهی.

۲- بالا بردن سطح آگاهی‌های عمومی در همه زمینه‌ها با استفاده صحیح از مطبوعات و رسانه‌های گروهی و وسایل دیگر.

۳- آموزش و پرورش و تربیت بدنی رایگان برای همه در تمام سطوح، و تسهیل و تعمیم آموزش عالی.

۴- تقویت روح بررسی و تنقید و ابتکار در تمام زمینه‌های علمی، فنی، فرهنگی و اسلامی از طریق تاسیس مراکز تحقیق و تشویق محققان.

۵- طرح کامل استعمار و جلوگیری از نفوذ اجانب.

۶- محو هرگونه استبداد و خودکامگی و انحصارطلبی.

۷- تأمین آزادیهای سیاسی و اجتماعی در حدود قانون.

۸- مشارکت عامه مردم در تعیین سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خویش.

۹- رفع تبعیضات نژاد و ایجاد امکانات عادلانه برای همه. در تمام زمینه‌های مادی و معنوی.

اصل ۱۴۱- رئیس‌جمهور، معاونان رئیس‌جمهور، وزیران و کارمندان دولت نمی‌توانند بیش از یک شغل دولتی داشته باشند و داشتن هر نوع شغل دیگر در مؤسساتی که تمام یا قسمتی از سرمایه آن متعلق به دولت یا مؤسسات عمومی است و نمایندگی مجلس شورای اسلامی و وکالت دادگستری و مشاوره حقوقی و نیز ریاست و مدیریت عامل یا عضویت در هیأت‌مدیره انواع مختلف شرکتهای خصوصی، جز شرکتهای تعاونی ادارات و مؤسسات برای آنان ممنوع است. مستهای آموزشی در دانشگاه‌ها و مؤسسات تحقیقاتی از این حکم مستثنی است.

قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل
(مصوب ۱۳۷۳)

ماده واحد - با توجه به اصل (۱۴۱) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران هر شخص می‌تواند تنها یک شغل دولتی را عهده‌دار شود.

تبصره ۱ - سمت‌های آموزشی در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و تحقیقاتی از این حکم مستثنی می‌باشند.

تبصره ۲ - منظور از شغل عبارت است از وظائف مستمر مربوط به پست ثابت سازمانی، یا شغل و پستی که به طور تمام وقت انجام می‌شود.

تبصره ۳ - شرکت و عضویت در شوراهای عالی، مجامع عمومی، هیأت‌های مدیره و شوراهای مؤسسات و شرکت‌های دولتی که به عنوان نمایندگان قانونی سهام دولت و به موجب قانون و یا در ارتباط با وظایف و مسئولیت‌های پست و یا شغل سازمانی صورت می‌گیرد شغل دیگر محسوب نمی‌گردد لکن پرداخت یا دریافت حقوق بابت شرکت و یا عضویت در موارد فوق ممنوع خواهد بود.

تبصره ۴ - تصدی هر نوع شغل دولتی دیگر در مؤسساتی که تمام یا قسمتی از سرمایه آن متعلق به دولت و یا مؤسسات عمومی است و نمایندگی مجلس شورای اسلامی، وکالت دادگستری، مشاوره حقوقی و ریاست و مدیریت عامل یا عضویت در هیأت مدیره انواع شرکت‌های خصوصی جز شرکت‌های تعاونی ادارات و مؤسسات برای کارکنان دولت ممنوع است.

تبصره ۵ - متخلف از این قانون به انفصال خدمت موقت از شش ماه تا یکسال محکوم می‌گردد و وجوه دریافتی از مشاغلی که در یک زمان تصدی آنرا داشته است به جز حقوق و مزایای شغل اصلی وی مسترد می‌گردد. در صورت تکرار در مرتبه دوم، علاوه بر استرداد وجوه موضوع این تبصره به انفصال دائم از مشاغل محکوم می‌گردد.

تبصره ۶ - آمر و صادرکننده احکام در صورت اطلاع به نصف مجازات مذکور در صدر تبصره محکوم می‌گردند.

تبصره ۷ - مسئولین ذی‌مسئول و واحدهای مالی دستگاه‌های دولتی در صورت پرداخت حقوق و مزایا بابت شغل دیگر. در صورت مطلع بودن از شغل دوم به انفصال خدمت موقت بین ۳ تا ۶ ماه محکوم خواهند

گردید.

تبصره ۸ - افرادی که مستقیماً از سوی مقام معظم رهبری به سمت‌هایی در دستگاه‌های مختلف منصوب می‌گردند از شمول مفاد این قانون‌سنتی خواهند بود.

تبصره ۹ - کلیه سازمان‌ها، نهادها و ارگان‌هایی که به نحوی از بودجه عمومی استفاده می‌نمایند و شرکت‌ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مشمول این قانون می‌باشند.

نظریه تفسیری شورای نگهبان مبنی بر عدم معافیت عضویت وزراء و کارمندان دولت در

هیأت امناء مؤسسات خصوصی و یا دولتی با اصل (۱۴۱) قانون اساسی

جناب آقای مهندس میرحسین موسوی نخست‌وزیر محترم

عطف به نامه شماره ۱۲۷۹۶ مورخ ۱۳۶۸/۱/۲۸:

موضوع سؤال در جلسه شورای نگهبان مطرح و مورد بحث و بررسی قرار گرفت. نظر شورای نگهبان به شرح ذیل اعلام می‌گردد:

عضویت وزراء و کارمندان دولت در هیأت امناء و مؤسسات خصوصی و یا دولتی (از جمله عضویت در در هیأت امناء دانشگاه‌ها و مدارس غیرانتفاعی) به لحاظ اینکه سمت‌های مذکور، شغل سازمانی تلقی نمی‌گردد معافیتی با اصل (۱۴۱) قانون اساسی ندارد.

قائم‌مقام دبیر شورای نگهبان

نظریه تفسیری شورای نگهبان در خصوص قبول یا عهده‌دار شدن یکی از

مشاغل دولتی توسط نمایندگان مجلس شورای اسلامی

شورای محترم نگهبان قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

چنانچه نماینده‌ای شغل رسمی دولتی از قبیل استانداری بپذیرد و استعفاء نیز بدهد ولی استعفاء در جلسه علنی قرائت نشود و پس از مدتی بخواهد به شغل نمایندگی برگردد آیا از نظر قانون اساسی منعی وجود دارد یا نه؟

مستدعی است به دلیل اینکه انتخابات نزدیک است ضرورتاً پاسخ را سریعاً مرقوم فرمایید.
از طرف هیأت رئیسه مجلس شورای اسلامی.

سیدمحمد موسوی خویینی‌ها

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۸۰۳ - ق - ۱۳۶۰/۳/۶۴:

موضوع در جلسه رسمی شورای نگهبان مطرح و مورد بررسی قرار گرفت. نظر اکثریت اعضای
شورای نگهبان به شرح زیر اعلام می‌شود:

استفاد از اصل (۱۴۱) قانون اساسی این است که نماینده مجلس شورای اسلامی با قبول و عهده‌دار
شدن یکی از مشاغل دولتی مذکور در اصل مرقوم در حکم استعفی از نمایندگی است هرچند به‌طور
رسمی استعفا نداده باشد یا استعفایش در مجلس قرائت نشده‌باشد.

دبیر شورای نگهبان - لطف‌آه صافی